

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12926/2025
18.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Алексић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде, Републичка дирекција за воде, са седиштем у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради накнаде за фактичко заузеће, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 3127/24 од 03.07.2025. године, у седници одржаној 18.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 3127/24 од 03.07.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 3127/24 од 03.07.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Гж 3127/24 од 03.07.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда на основу признања Основног суда у Трстенику П 196/24 од 03.07.2024. године, којом је одбијено преиначење тужбе, обавезана тужена да тужиљи на име накнаде за заузеће дела кат.парц. ... КО ... у површини од 572м², уписане у ЛН ... КО ... која има укупну површину 4126м², исплати 50.000,00 динара са законском затезном каматом од 03.07.2024. године до исплате, као и да јој на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 16.200,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и

погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажном пресудом, након што је тужена у одговору на тужбу признала тужбени захтев и оцене нижестепених судова да су испуњени услови прописани одредбом чл. 348. став 1. ЗПП за доношење пресуде на основу признања, обавезана је тужена да тужиљи исплати накнаду за заузеће дела кат.парц. ... КО ... у површини од 572м2, уписане у ЛН ... КО ... са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, као и да јој накнади трошкове парничног поступка.

Врховни суд је размотрио правне разлоге на којима је заснована побијана пресуда и наводе изнете у ревизији, па је оценио да нема услова за примену института изузетне дозвољености ревизије. Примена овог института је резервисана за питања из домена примене материјалног права. Наводи ревизије се односе на питања процесног права у поступку оцене испуњености услова за доношење пресуде на основу признања, што нису законом превиђени разлози за изјављивање посебне ревизије, чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези одредбе члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 02.02.2024. године. Вредност предмета спора је 50.000,00 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе у смислу одредби члана 468. ЗПП, то се ради о спору мале вредности у којем против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП, па је применом члана 413. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић